

Arrest

nr. 284 651 van 13 februari 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VANBESIEN
St. Guibertusplein 14
2222 ITEGEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door zijn ouders X en X, op 29 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van J. WUYTS, die loco advocaat S. VANBESIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 8 november 2018 dienen de ouders van verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in. Op 24 januari 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot niet-ontvankelijk verzoek daar de ouders van verzoekende partij reeds internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat, zijnde Griekenland. Bij arresten nrs. X en X van 16 juni 2020 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de beroepen ingediend tegen de beslissingen van 24 januari 2020.

1.2. Op 14 juli 2020 dient de minderjarige verzoekende partij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Haar ouders worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 24 augustus 2021.

1.3. Op 16 september 2021 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige).

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U was op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) op 24 augustus 2021 twee jaar en vijf maanden oud en was, op aanraden van uw raadsman, mr. S. V., zelf niet aanwezig op uw persoonlijk onderhoud waar uw beide ouders/voogden, S. A. G. , uw vader (C.G. (...)) en R. A. I., uw moeder (C.G. (...)) in uw naam werden gehoord.

Beiden dienden op 8 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Beiden verklaarden van Eritrese nationaliteit te zijn en omwille van problemen in Eritrea hun land van herkomst te hebben verlaten. Op 28 januari 2020 werd hun verzoek niet ontvankelijk verklaard door het Commissariaat-generaal, daar werd vastgesteld dat beiden over een beschermingsstatuut beschikten in een andere staat van de Europese Unie, meer bepaald in Griekenland en ze geen elementen aanhaalden waaruit kon blijken dat ze Griekenland hebben verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Deze beslissing werd door de door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest nr. 236969 van 16 juni 2020.

Op 14 juli 2020 dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming voor u in. Gezien uw jonge leeftijd is uw asielaanvraag volledig gebaseerd op de verklaringen die uw voogd/vader S. A. G. en uw voogd/moeder R. A. I. tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en op het CGVS lieten optekenen. Uw ouders verklaarden dat u de Eritrese nationaliteit bezit en geboren bent op 11 maart 2019 in Turnhout (België). Zij verklaren dat u als Eritreeër, behorende tot de Tigrinya bevolkingsgroep, niet naar Griekenland, het land waar zij beiden over een internationaal beschermingsstatuut beschikken, kan gaan, omdat u er nooit bent geweest. Ook wijzen uw ouders er op dat u kampt met een oogletsel waarvoor zij vrezen dat u in Griekenland niet behandeld zal kunnen worden. Verder vrezen uw ouders dat u er geen recht op onderwijs en woonst zal hebben en geven zij aan dat er in Griekenland geen mogelijkheid tot werk is. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming leggen uw ouders volgende documenten voor: een akte van erkenning met de gegevens van uw ouders (d.d.18/02/2020); uw geboortecertificaat (d.d. 14/03/2019) en een verwijfsbrief van Kind en Gezin naar aanleiding van een oogscreening en een verzoek voor verder onderzoek en indien nodig, een opvolging en behandeling (d.d. 12/08/2021).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw geboortecertificaat blijkt immers dat u op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 24 augustus 2021 twee jaar en vijf maanden oud bent en niet in staat bent om persoonlijk verklaringen af te leggen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werden uw voogd/vader S. A. G. en uw voogd/moeder R. A. I. achtereenvolgens uitgebreid gehoord ten einde in uw naam alle redenen uiteen te zetten aangaande uw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder kan worden opgemerkt dat de in België ingediende verzoeken om internationale bescherming van uw vader, S. A. G. (C.G. (...)), en van uw moeder, R. A. I. (C.G. (...)), niet-ontvankelijk werden verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980, omdat zij beiden al internationale bescherming genieten in Griekenland.

Wat betreft het voorliggend verzoek om internationale bescherming in uw hoofde, dat door uw ouders werd ingediend, dient te worden vastgesteld dat uw ouders hierbij opnieuw verwezen naar elementen die zij reeds in het kader van hun respectievelijke verzoeken om internationale bescherming hadden aangehaald, met name dat zij intussen een zoon kregen, hun moeilijke levensomstandigheden in Griekenland in de Griekse vluchtelingenkampen en de gebrekkige medische ondersteuning waarmee zij er te kampen hadden (zie notities persoonlijk onderhoud –verder "notities" CGVS, pp.7-10 en pp.14-16). Wat betreft deze door uw beide ouders aangehaalde feiten werd door het CGVS vastgesteld dat zij geen elementen hadden vermeld waaruit kon blijken dat zij Griekenland hebben verlaten wegens een gegronde

vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest 236969 d.d. 16 juni 2020 en stelt als volgt :
In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u voornamelijk uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. U en uw vrouw verwijzen hierbij naar de moeilijke omstandigheden in de Griekse kampen Moria en Skaramagas – u en uw vrouw hebben het onder meer over het leven in een container zonder bed of matras, drugsmisbruik in het kamp én geweld en lawaai in het kamp (CGVS, pg. 12; CGVS vrouw, pg. 5) – én de gebrekkige medische ondersteuning in Griekenland. U en uw vrouw halen in dit verband het gebrek aan medische ondersteuning tijdens de zwangerschap van uw vrouw aan én het gebrek aan hulp in verband met uw oogproblemen (CGVS, pg. 7, 8, 12 & 13; CGVS vrouw, pg. 6). Daarnaast verklaarden u en uw vrouw dat zij in het kamp Moria bedreigd werd door twee Afghanen omwille van haar bekering van de islam tot het christendom. Deze bedreigingen zouden zich voortgezet hebben in het kamp Skaramagas en uw vrouw zou daar drie keer geslagen zijn door deze twee Afghanen. U en uw vrouw zouden voor deze bedreigingen weinig of geen hulp gekregen hebben van de politie in de kampen Moria en Skaramagas (CGVS, pg. 7-12; CGVS vrouw, pg. 6-10).
Wat betreft de hierboven vermelde sociaaleconomische problemen dient vooreerst te worden opgemerkt dat u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement geniet. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.
Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.
Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.
Wat betreft de moeilijke omstandigheden in de Griekse kampen Moria en Skaramagas – u en uw vrouw hebben het onder meer over het leven in een container zonder bed of matras, drugsmisbruik in het kamp, geweld en lawaai in het kamp (CGVS, pg. 12; CGVS vrouw, pg. 5) - én de gebrekkige medische ondersteuning (CGVS, pg. 7, 8, 12 & 13) in Griekenland, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u en uw vrouw gezien jullie over een status beschikken, jullie volgens de Griekse wetgeving recht hebben op alle rechten en voordelen die aan dit statuut verbonden zijn. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen wel degelijk blijkt dat u kon rekenen op beperkte medische ondersteuning. Zo gaf u aan dat wanneer uw vrouw onwel werd ze naar een dokter kon gaan in een kliniek én zij bevestigde dit (CGVS, pg. 6, 7; CGVS vrouw, pg. 6). Bovendien gaf u voorbeelden van andere verzoeksters om internationale bescherming die zwanger waren in Griekenland én hoewel er zich tijdens deze zwangerschappen complicaties voordeden door menselijke of medische fouten, blijkt hieruit niet dat deze zwangere vrouwen en hun baby's geen medische hulp kregen in Griekenland (CGVS, pg. 7 & 8). Voorts blijkt uit de verklaringen van u en uw vrouw geenszins dat u en uw vrouw – hoewel jullie beiden erkend waren als vluchtelingen én niet verplicht waren om in het kamp Skaramagas te verblijven – een langdurige en ernstige poging ondernamen om buiten het kamp medische en sociaaleconomische ondersteuning van de overheid te vragen of zich buiten het kamp te vestigen. Zo verklaarde uw vrouw dat behalve het doktersbezoek in het kamp, u en uw vrouw niet geprobeerd hadden om naar een ander ziekenhuis te gaan (CGVS vrouw, pg. 6). Daarnaast verklaarden u en uw vrouw dat jullie niet geprobeerd hadden om buiten het kamp naar een overheidsdienst te stappen om een uitkering, een woning of een andere vorm van sociale ondersteuning aan te vragen zodat jullie zich buiten het kamp zouden kunnen vestigen (CGVS, pg. 10-12; CGVS vrouw, pg. 6). U en uw vrouw haalden hiervoor als verschoning louter sociaaleconomische omstandigheden aan én u vertelde dat u niet wist waar u dergelijke zaken moest

aanvragen (CGVS, pg. 12; CGVS vrouw, pg. 6). Gelet op het feit dat u en uw vrouw de Engelse taal machtig zijn, geschoold waren (CGVS, pg. 3 & 4; CGVS vrouw, pg. 3) en een netwerk hadden binnen de pentecostal kerkgemeenschap in Athene (CGVS vrouw, pg. 9 & 10), kan er echter redelijkerwijze verwacht worden dat u en uw vrouw instaat zouden zijn om informatie in te winnen over deze overheidsdiensten en ten minste een ernstige en langdurige inspanning zouden geleverd hebben om sociaaleconomische ondersteuning van de Griekse overheid aan te vragen. Voorts tonen u en uw vrouw op geen enkele wijze met documenten of bewijsstukken aan dat jullie – na het verkrijgen van jullie status – nog een poging ondernamen om sociale ondersteuning of onderdak te verkrijgen bij de bevoegde instanties in Griekenland of dat deze steun aan jullie geweigerd zou zijn.

Wat betreft de bedreigingen en fysieke aanvallen die uw vrouw onderging in het kamp Moria en Skaramagas door twee Afghanen omwille van haar bekering van de islam tot het christendom, dient te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van u en uw vrouw blijkt dat jullie slechts in zeer beperkte en onvoldoende mate geprobeerd hebben om bescherming te zoeken bij de Griekse autoriteiten. U en uw vrouw verklaarden dat jullie enkel in de kampen Moria en Skaramagas naar de politie gingen maar zij u niet echt hielpen. U beweerde dat de politie in de kampen van Moria en Skaramagas vertelden dat u hen moest roepen op het moment dat de bedreiging effectief plaatsvond. Voorts gaven zij slechts in zeer beperkte mate een gevolg aan uw vraag om hulp of bescherming (CGVS, pg. 8-11). Daarnaast zochten u en uw vrouw echter op geen enkele wijze bescherming of hulp voor de bedreigingen die jullie van deze Afghanen ontvingen. Zo verklaarden u en uw vrouw dat jullie niet naar een politiekantoor buiten het kamp gingen (CGVS, pg. 9; CGVS vrouw, pg. 8). U gaf hiervoor als uitleg dat u buiten de stad was gevestigd in een 'wild' gebied (CGVS, pg. 9). Dergelijke uitleg is echter niet overtuigend, aangezien u en vrouw blijkens haar verklaringen wel op bezoek konden gaan bij vrienden van uw kerkgemeenschap in een andere wijk van Athene (CGVS vrouw, pg. 9). Voorts vertelde uw vrouw dat jullie geen advocaat zochten omdat er geen mogelijkheid tot het vinden van bijstand van een advocaat zou zijn in Griekenland. Dit is echter een blote bewering die ze op geen enkele wijze staft. Daarnaast hebben u en uw vrouw niet geprobeerd om via de kerkgemeenschap – jullie waren goed bevriend met de pastoor van jullie kerk die het Grieks machtig was – hulp of bescherming te zoeken bij de politie of bij een advocaat voor de bedreigingen die jullie ontvingen van de Afghanen in het kamp (CGVS vrouw, pg. 8-9). Gelet op bovenstaande vaststellingen kunnen u en uw vrouw niet aantonen dat de Griekse autoriteiten systematisch onwillig of onmachtig zouden zijn om jullie te helpen of jullie bescherming te bieden. Daarenboven dient benadrukt te worden dat u en uw vrouw niet verplicht waren om in het kamp Skaramagas te blijven aangezien jullie erkend waren als vluchteling en jullie zich aan deze bedreigingen konden onttrekken door jullie buiten het kamp te vestigen. U en uw vrouw gaven hierop als antwoord dat dit niet mogelijk was omwille van jullie sociaaleconomische omstandigheden en omdat jullie niet wisten waar jullie moesten zijn om dergelijke zaken aan te vragen (zie supra.). Dergelijke uitleg is echter niet afdoende, gezien – zoals reeds eerder werd opgemerkt – u en uw vrouw de Engelse taal machtig zijn, geschoold zijn (CGVS, pg. 3 & 4, CGVS vrouw, pg. 3) en een netwerk hadden binnen de pentecostal kerkgemeenschap in Athene (CGVS vrouw, pg. 9 & 10). Er kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u en uw vrouw in staat zouden zijn om informatie in te winnen over deze overheidsdiensten en ten minste een ernstige en langdurige inspanning zouden geleverd hebben om sociaaleconomische ondersteuning van de Griekse overheid aan te vragen om zich zo buiten het kamp te vestigen.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt

op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

Wat betreft de status of verblijfsregeling in uw hoofde in geval van terugkeer naar Griekenland, moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt géénszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermd zijn.

Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient u zich met betrekking tot de mogelijkheden in hoofde van uw kind dan ook te beroepen op de geëigende procedures die u naar het Grieks recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die u hieromtrent hebt aldaar te doen gelden. Gevraagd of uw ouders informatie inwonen of hebben opgezocht hoe er voor u in Griekenland een status of verblijfsregeling zou kunnen verkregen worden, werd opgemerkt: "We hebben geen banden sinds we hier zijn, we kennen er niemand, we hebben geen contact met de GR (Griekse) overheid... (notities CGVS, p.8). Gepolst naar de reden dat er geen informatie werd gezocht, daar uw ouders in Griekenland over een internationaal beschermingsstatuut beschikken en er redelijkerwijs van hen kan worden verwacht dat er voor u, hun zoon, regelingen getroffen worden, werd enkel gemeld: We hebben geen research gedaan (notities CGVS, p.9). De houding van uw ouders kan dan ook moeilijk serieus genoemd worden. Het CGVS kan immers niet inzien waarom het voor uw ouders, die een goede opleidingsgraad genieten, meerdere talen machtig zijn en in België wel initiatief tonen om hun leven te regelen, niet in staat zouden zijn om op gelijkaardige wijze regelingen te treffen met betrekking tot Griekenland waar ze over een internationale beschermingsstatus beschikken (notities CGVS, p.4,13).

Voor wat betreft de door uw ouders opgeworpen elementen, met name dat u in Griekenland geen rechten zou hebben, zijnde geen onderdak, geen scholing en geen medische zorg, dient te worden opgemerkt dat deze feiten louter hypothetisch zijn (notities CGVS, p.9,10,15,17). Uit hun verklaringen –waarnaar supra werd verwezen- blijkt immers geenszins dat jullie een gegronde vrees dienen te koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland lopen, dat jullie basisrechten als persoon die er internationale bescherming genieten, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Het door uw ouders neergelegde attest van Kind en Gezin, verwijst naar een oogscreening die bij u werd uitgevoerd en waarbij werd vastgesteld dat u mogelijk een verhoogd risico heeft op ontwikkeling van een lui oog (amblyopie). Er wordt dan ook opgemerkt dat u verwezen wordt voor verder onderzoek en indien nodig, opvolging en behandeling. Gevraagd waarom het voor u in Griekenland niet mogelijk zou zijn om aanspraak te doen op medische hulp indien nodig, verwezen uw ouders enkel naar hun negatieve wedervaren tijdens hun verblijf in de Griekse vluchtelingenkampen (notities CGVS, p.8,15) maar tonen

verder niet aan dat het voor hen, als statushouders, onmogelijk zou zijn om in Griekenland voor u gepaste medische hulp te zoeken indien deze noodzakelijk blijkt.

Met betrekking tot deze door uw ouders aangehaalde medische problematiek, waaromtrent er niet concreet wordt aangetoond dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

De overige neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw attest van geboorte en akte van erkenning bevatten enkel uw identiteitsgegevens als deze van uw ouders. Deze staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat zowel uw vader, S. A. G. (C.G. (...)), als uw moeder, R. A. I. (C.G. (...)), internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Om die reden mag u niet worden teruggestuurd naar Eritrea."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 6° en 57/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1 A, 6, 17, 18, 19, 21 en 22 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 4 en 19 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) en van de beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekende partij meent dat verwerende partij niet dienstig kan wijzen op de verzoeken om internationale bescherming van haar ouders ingediend op 8 november 2018 nu zij pas is geboren in 2019. Er wordt aangevoerd dat er dan ook geen twijfel kan zijn dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet in huidig dossier niet van toepassing is en verwerende partij het eigen verzoek van de minderjarige verzoekende partij dient te behandelen.

Voorts wordt in het verzoekschrift opgemerkt dat de ouders van verzoekende partij werden gehoord omdat verzoekende partij zelf nog te jong is waarbij wordt aangevoerd dat de aanwezige tolk Tigrinya steeds heeft vertaald van het Tigrinya naar het Engels en omgekeerd hoewel de taal van de huidige rechtspleging het Nederlands betreft en het Engels geen officiële landstaal van België is. Verzoekende partij tipt aan dat dit ook tijdens het gehoor duidelijk werd opgeworpen door haar raadsman. Ten overvloede wijst verzoekende partij erop dat in het ontwerp van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS de mogelijkheid tot een vertaling in een andere taal dan die van het onderzoek expliciet is nagegaan doch vervallen is verklaard omdat dit niet mogelijk was. Verzoekende partij meent dat gelet op het feit dat in huidig dossier als taal het Engels is gebruikt tijdens het gehoor, alwaar dit het Nederlands behoorde te zijn, hiermee geen rekening kan gehouden worden. Hierbij wordt er nog op gewezen dat tijdens de procedure van de ouders, dewelke ook in het Nederlands gebeurde, er wel degelijk verschillende tolken Tigrinya-Nederlands hebben opgetreden zodat het duidelijk is dat dergelijke tolken wel beschikbaar zijn.

Vervolgens betoogt verzoekende partij dat hoewel er enige jaren een onderzoek werd gedaan naar de situatie in Griekenland, dit gebeurde in het dossier van haar ouders waaruit niet zomaar kan worden afgeleid dat als de verzoeken van de ouders ongegrond worden verklaard opeens het later verzoek om internationale bescherming van de minderjarige zoon zonder enig verder onderzoek onontvankelijk kan worden verklaard. Er wordt in het verzoekschrift opgeworpen dat dergelijke redenering niet gevolgd kan

worden daar verzoekende partij heden slechts 2 jaar oud is. Het behoeft volgens verzoekende partij geen betoog dat de noden en problemen van een tweejarig kind van een ander type en niveau zijn dan deze van meerderjarigen. Het is dan ook duidelijk dat de problemen in Griekenland van een andere nature zijn en een andere impact hebben op een minderjarig kind en diens opleiding, aldus verzoekende partij. Verzoekende partij stelt dat verwerende partij in huidig dossier zich echter enkel en alleen heeft gericht op het onderzoek naar de problemen van de ouders zonder deze heden toe te spitsen op haar specifieke problemen. Bij wijze van voorbeeld wordt gewezen op het feit dat medische voorzieningen voor vluchtelingen in Griekenland onbestaande tot zeer gebrekkig te noemen zijn. Er wordt in dit verband aangevoerd dat de medische voorzieningen en andere basisrechten in Griekenland niet effectief te verkrijgen zijn en dit vooral in het geval van minderjarige personen.

Er wordt in het verzoekschrift geconcludeerd dat de voorziene bescherming in Griekenland van minderjarige personen met het statuut van internationale bescherming niet effectief of reëel is.

2.2. Stukken

De Raad ontvangt op 22 oktober 2021 vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen, dit overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, waaraan volgende stukken worden gevoegd:

- document van 30 april 2019 uitgaande van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin wordt meegedeeld dat het kind de asielpcedure van de ouders volgt;
- de notities van het persoonlijk onderhoud van de vader;
- de notities van het persoonlijk onderhoud van de moeder.

2.3. Beoordeling

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoekende partij eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing dat in het voorliggend verzoek opnieuw wordt verwezen naar de elementen die de ouders van de verzoekende partij reeds in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming hadden aangehaald en verwijst hierbij naar 's Raads arrest nr. 236 969 van 16 juni 2020.

Wat betreft de status of verblijfsregeling van verzoekende partij in Griekenland, wijst de commissaris-generaal op artikel 23 van de van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU). Er wordt in de bestreden beslissing geoordeeld dat men zich met betrekking tot de mogelijkheden van de minderjarige verzoekende partij die in België is geboren dient te beroepen op de geëigende procedures in Griekenland alwaar de ouders internationale bescherming genieten.

Voorts wordt aangaande het element dat verzoekende partij in Griekenland geen rechten zou hebben, zijnde geen onderdak, geen scholing en geen medische zorg overwogen dat deze feiten louter hypothetisch zijn en wordt gewezen op de verklaringen van de ouders in hun verzoeken om internationale bescherming.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing ingegaan op het neergelegd attest van Kind en Gezin en de aangehaalde medische problematiek waarover wordt geoordeeld dat hiermee niet wordt aangetoond dat de ouders van verzoekende partij als statushouders onmogelijk aangepaste medische hulp zouden

kunnen zoeken en wordt geconcludeerd dat de overige neergelegde documenten geen afbreuk doen aan de gedane vaststellingen.

Verzoekende partij meent dat verwerende partij niet dienstig kan wijzen op de verzoeken om internationale bescherming van haar ouders ingediend op 8 november 2018 nu zij pas is geboren in 2019. Er wordt aangevoerd dat er dan ook geen twijfel kan zijn dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet in huidig dossier niet van toepassing is en verwerende partij het eigen verzoek van de minderjarige verzoekende partij dient te behandelen.

De Raad merkt op dat noch artikel 23 noch enig ander artikel in richtlijn 2011/95 voorziet in een dergelijke uitbreiding van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus tot de gezinsleden van degene aan wie deze status is verleend.

Uit artikel 23 van deze richtlijn vloeit immers voort dat deze richtlijn ertoe beperkt blijft de lidstaten te verplichten hun nationale recht zodanig vorm te geven dat gezinsleden in de zin van artikel 2, onder j), van deze richtlijn, van degene die een dergelijke status geniet, indien zij niet individueel de voorwaarden voor verkrijging van die status vervullen, aanspraak kunnen maken op bepaalde voordelen, waaronder met name de afgifte van een verblijfstitel, toegang tot werkgelegenheid of toegang tot onderwijs, die ertoe strekken het gezin in stand te houden (HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova, pt. 68; HvJ 9 november 2021 (GK), C-91/20, LW, pt. 36).

Daargelaten de vraag of artikel 23 van richtlijn 2011/95/EU überhaupt toegepast kan worden in onderhavige situatie, gelet op de definitie van “gezinsleden” in de zin van artikel 2, onder j van onder deze richtlijn (HvJ 9 november 2021 (GK), C-91/20, LW, pt. 36), onderstreept de Raad verder dat de mogelijkheid in de betrokken EU-lidstaat, in casu Griekenland, tot het al dan niet verkrijgen van een verblijfsrecht als familielid van een begunstigde van internationale bescherming, geenszins kan worden gelijkgesteld aan een internationale beschermingsstatus, waarop eenieder recht heeft die individueel voldoet aan de voorwaarden van de hoofdstukken II en III van richtlijn 2011/95, met name omdat hij of zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in het land van herkomst dan wel aldaar een reëel risico loopt om aan ernstige schade te worden blootgesteld.

Lidstaten kunnen evenwel op grond van gunstigere normen het genot van internationale bescherming uitbreiden tot andere gezinsleden, mits deze gezinsleden niet onder de uitsluitingsgronden van artikel 12 van richtlijn 2011/95/EU vallen en hun situatie, wegens de behoefte om het gezin in stand te houden, een verband vertoont met de logica van de internationale bescherming (HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova, pt. 74).

Ongeacht of een kind zelf voldoet aan de voorwaarden voor toekenning van een internationale beschermingsstatus en ook wanneer dat kind in een gastlidstaat is geboren, heeft het HvJ geoordeeld dat een automatische uitbreiding van de internationale beschermingsstatus tot een minderjarig kind van een persoon aan wie die status is toegekend op grond van een nationale bepaling die tot doel heeft de eenheid van het gezin in stand te houden, aldus een verband vertoont met de logica van de internationale bescherming (HvJ 9 november 2021 (GK), C-91/20, LW, pt. 44).

De Raad acht informatie over de mogelijkheden tot automatische uitbreiding van de internationale beschermingsstatus in Griekenland noodzakelijk. Indien een automatische uitbreiding van de internationale beschermingsstatus van de ouders naar het kind toe mogelijk is in Griekenland, dan kan voor verzoekende partij actueel geen nood aan internationale bescherming in België worden vastgesteld.

Indien een automatische uitbreiding van de internationale beschermingsstatus van de ouders naar het kind toe niet mogelijk is, dan moet de nood aan internationale bescherming van verzoekende partij ten aanzien van haar land van herkomst, met name Eritrea, worden onderzocht en beoordeeld.

In casu blijkt uit niets dat verzoekende partij op heden in Griekenland een status van internationale bescherming heeft die overeenkomt met de status die aan haar ouders werd verleend. Het administratief dossier bevat verder geen informatie waaruit kan blijken dat de internationale bescherming die in Griekenland werd verleend in hoofde van haar ouders, probleemloos kan worden uitgebreid naar verzoekende partij. De Raad bevindt zich aldus in de onmogelijkheid om te beoordelen of verzoekende partij, mits het vervullen van de nodige formaliteiten in Griekenland net zoals haar ouders van internationale bescherming kan genieten, dan wel of zij hiervan zou verstoken blijven.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 september 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU